

ske slutte, at alle andre Udsalg vare tilladte, thi hvad der ikke er forbudt, er tilladt, og at man er berettiget til at afholde 2 Sæsonudsalg, kan ikke hindre nogen i at holde mange andre Udsalg. Det kommer saa kun an paa, hvad Navn man giver Udsalgene. Hvis dette var Meningen, var der for saa vidt intet til Hinder for at vedtage denne Paragraf, men man kunde tænke sig, at den vilde blive fortolket anderledes ud fra den Mening, den sikkert skal have, men som jeg nok tror, den efter Orlyden ikke har, og da mener det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, at det ingenlunde, som den ærede Ordfører udtrykte sig, vil være et forkasteligt Middel for den handlende at afholde saadanne Udsalg. Den ærede Ordfører brugte ikke just dette Udtryk, men han sagde, at Hensigten med Lovforslaget netop skulde være at gaa mod de forskastelige Handelsmidler. Men et saadant almindeligt Salg, som en Købmand iværksætter, har Mindretallet ment var tiladeligt. Det strider ikke mod de handlendes og heller ikke mod andres Interesser. Man burde da ikke forsøge et Forbud mod det, som det oven i Købet efter Orlyden her vil være vanskeligt at iværksætte. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, som vi 7 Medlemmer have stillet. I disse 7 Medlemmer ere alle Partier repræsenterede undtagen det egentlige Højre; ellers er der skøn Enighed mellem de Frikonservative, Regeringspartiet, Socialdemokraterne og de radikale Venstremænd, og paa den Maade gaar dette Ændringsforslag vel anbefalet ind til det høje Ting.

Det andet Mindretal dannes kun af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) og mig. Dette Mindretals Forslag handler om den saakaldte Tilgift. Den ærede Ordfører har allerede nævnt, at i Hovedændringsforslaget er Tilgiftsbestemmelsen helt afvigende fra den tilsvarende Bestemmelse i Regeringsforslaget, i hvilket det var foreslaaet, at for Fremtiden kunde der kun gives Tilgift, naar den ikke oversteg 10 pCt. af Varens Pris, men dette har Ministeren selv forladt og tænkt sig et almindeligt Forbud mod Tilgift. Udvalgets Flertal har saament, at dette ogsaa var rimeligt, og har da indsat Bestemmelsen i § 13. Men det

nys nævnte Mindretal har ikke kunnet se nogen Grund til dette. Hvorfor skulde det ikke være tilladt for en Købmand at medgive den Vare, han sælger, en anden Vare, som Køberen faar med det samme, han køber den første? Hvad uberettiget skulde der egentlig være deri? Hvem skulde han egentlig narre derved? Skulde han narre Kunden? Kunden vil nok være saa klog at vide, at naar han foruden den Vare, han vil købe, ogsaa faar en anden i Tilgift, kommer han til at betale den anden Vare i den førstes Pris. Man kan jo ikke gaa ud fra, at Folk ere fuldkomne Idioter, og det maa man dog gaa ud fra, naar man mener, at de ikke ere saa kloge, at de vide, at de betale begge Varer med den Pris, de betale for den oprindelige Salgs vare. Derfor synes vi ikke, at der er nogen Grund til at forbyde de handlende at give Tilgift. En anden Grund, foruden den rent teoretiske Grund, til ikke at forbyde det er den, at det vil være ganske umuligt at praktisere et saadant Forbud i det virkelige Liv. Man kan ikke forhindre, at den Mand, der tidligere solgte et Pd. Kaffe og gav to Kaffekopper i Tilgift, fremtidig siger, at han for den bestemte Pris af 1 Kr. sælger 1 Pd. Kaffe og to Kaffekopper, og saa er Forbudet omgaaet. Kunden faar det samme Pd. Kaffe og de samme Kopper til at drikke Kaffen af. For almindelige dødelige er det ikke klart, at der egentlig sker nogen Skade ved, at dette foregaar. Da vi altsaa hverken teoretisk eller praktisk finde dette Forbud mod Tilgiften forsvarligt, stiller Mindretallet et Forslag om at udstemme den Del af § 13, der omhandler Tilgiften. Dette Forslag skal jeg ogsaa anbefale til det høje Ting paa det ringere Mindretals Vegne, som jeg her har ført Ordet for.

Nygart: Som det fremgaar af Betænkningen, kan jeg slutte mig til Udvalgets Flertal i de fleste Punkter. Jeg har med Glæde ydet min Medvirkning til, at vi kunne faa en Lov, der kan ramme den uærlige Handel og den falske Varebetegnelse. Jeg tror, at det ikke alene vil være til Fordel for de handlende, men ogsaa og ikke mindst for det store købende Publikum. Det er rigtigt, hvad den ærede